

Energetska pozadina rata u Siriji

By [F. William Engdahl](#)

Global Research, December 03, 2012

[Geopolitika](#)

Ексклузивно: **Вилијем Енгдал**, један од најреспектабилнијих светских геополитичких аналитичара, говори за Геополитику

Ради се и о томе да Катар постане главни снабдевач Европске уније гасом и да то не буду Иран или Сирија који имају огромне резерве гаса и гасоводни споразум са Ираком који директно угрожава катарску стратегију.

Разговор водила: **Биљана Ђоровић**

Вилијам Енгдал, историчар и економиста, један од најпоузданијих геополитичких аналитичара, својим студијама допринео је разумевању суштине процеса којима се свет преузима од стране похлепних глобалиста, по плановима унапред утврђеним у тајним центрима моћи. У својој првој књизи, „Столеће рата: англо-америчка нафтна политика и Нови светски поредак“, Енгдал је разоткрио скривену агенду вођења ратова и улогу политике нафте и енергената у светским догађањима, попут првог нафтног шока раних седамдесетих и збацивања шаха у Ирану 1979.

„Семе уништења: Скривена агенда ГМО“, студија је која показује актуелност еугеничких идеја које леже у основи наметања ГМО семена, што је, како аутор каже у предговору за ову књигу, „надишло све што је овај писац током свог тридесетогодишњег рада открио на подручју економских и политичких догађаја, нафте, светске пољопривреде и трговине“...

Енгдал је и аутор студија „Доминација пуног спектра: Тоталитарна демократија и Нови светски поредак“; „Богови новца: Вол Стрит и смрт Америчког века“ и других.

Текст Вилијама Енгдала „Сирија, Турска, Израел и велики блиско источни енергетски рат“, објављен недавно на сајту *Globalresearch*-а, открива нам улогу најновијих открића резерви гаса на простору Израела, Сирије и Катара, заинтересованост Европске уније за природни гас, као и планиране трасе гасовода на овом простору као главне узроке сукоба на Блиском истоку који прете да прерасту у рат светских размера.

Геополитичка неизвесност потреса свет. Нагомилавање војног арсенала на граници са Сиријом предводи Турска, која, користећи као изговор погибију пет цивила од залутале минобацачке ватре испалене из Сирије, распоређује 250 тенкова, борбене хеликоптере, трупе, артиљеријска гнезда и противавионске батерије на граници.

Да ли је ово почетак тоталног рата између два донедавно најближа савезника, и ширег регионалног сукоба, односно новог светског рата?

- Елите око Ердогана и саме су веома подељене у вези са Сиријом. То је веома опасно: министар иностраних послова, Давутоглу, игра улогу агресора, док је Ердоган веома нервозан, не само због уништавања турско-сиријских односа, већ и укупне штете по саму Турску. У суштини, по мом мишљењу, у питању је дубља манипулативна игра међународних обавештајних служби, укључујући Белу кућу која подржава интернационално оживљавање салафистичког Муслиманског братства. Одређени елементи у ЦИА пружају подршку турском салафисти Фетуллаху Гулену (*Fethullah Gulen*) који се налази у самонаметнутом „егзилу“ у Пенсилванији, одакле шаље своје поруке отровне мржње маскиране као „љубав и умерености“.

У тексту „Сирија, Турска, Израел и велики блискоисточни енергетски рат“ говорите о „Бруклинском сценарију“, креираном од стране геополитичких стратега са Шабановог Института у Бруклингу. Либијски сценарио – хуманитарна забринутост због цивилних жртава – у овом случају треба да оправда агресију на Сирију. Колики је утицај Хаима Шабана и ко су водећи чланови његовог тима? Шта предвиђа Бруклиншки сценарио?

- У свом стратешком документу из марта 2012, „Спасавање Сирије: Процена опција за промену режима у Сирији“, бруклиншки стратези су предвидели операцију злоупотребе тзв. хуманитарне бриге за цивилне жртве, попут Либије 2011, у циљу оправдања војне агресије на Сирију, али, „на начин који до сада није виђен“.

Шабанов Институт у Бруклингу контролисан је од истих неоконзервативаца који су водили и Буш–Чејнијев рат у Ираку. Они сада желе да наметну опозиционо Муслиманско братство у Сирији, што би, да иронија буде већа, представљало катастрофу по израелску сигурност. Човек се мора запитати за кога они заиста раде.

Шабан је израелско-амерички медијски милијардер који у свом поседу има и немачки медијски гигант *German Pro7*. Шабан је веома отворен у вези са својим циљем да промовише специфичне израелске интересе упаковане и сервиране у филантропску реторику. Како је сам изјавио Њујорк Тајмсу 2004, „Ја сам човек са једним циљем и мој циљ је Израел“.

Научници на његовом институту, као и његов одбор, заступају јасна неоконзервативна становишта као и оптику Ликуд партије. Институт је у прошлости и садашњости укључио Шломо Јанаија (Shlomo Yanai), бившег шефа војног планирања израелских одбрамбених снага; Мартина Индука (Martin Indyk), бившег америчког амбасадора у Израелу и оснивача произраелског Вашингтонског института за блискоисточну политику (WINEP), који је највећи лоби за политику Ликуд партије у Вашингтону. Међу гостујућим момцима су Ави Диктер (Avi Dicter), бивши директор израелског Шин Бета; Јозеф Купервасер (Yosef Kuperwasser), бивши шеф Истраживачког одељења Дирекције војне обавештајне службе израелских одбрамбених снага. Међу редовним професорима су и Брус Ридел (Bruce Riedel), који има тридесетогодишње искуство експерта ЦИА за Блиски исток и саветник је Барака Обаме; Кенет Полак (Kenneth Pollack), још један експерт ЦИА за Блиски исток, оптужен током израелског обавештајног скандала, када је био национални безбедносни званичник Бушове администрације.

Генерални секретар НАТО-а, Андерс Фог Расмусен (Anders Fogh Rasmussen), изјавио је новинарима током октобарског 10. састанка министара одбране

НАТО-а у Бриселу да је „очигледно да Турска може да се ослони на солидарност НАТО-а... Узимајући у обзир ситуацију на нашој југоисточној граници, предузели смо све неопходне кораке како бисмо били сигурни да имамо све планове за заштиту и одбрану Турске“. Шта се подразумева под „свим плановима“?

- НАТО игра веома прљаву улогу од марта 2011. у распиривању хаоса и смрти унутар Сирије. Ради се, са једне стране, о притиску у циљу имплементације саудијско-катарске агенде ширења режима сунитског Муслиманског братства, како би се супротставили растућем утицају шиитског Ирана у региону. Такође, ради се и о томе да Катар постане главни снабдевач Европске уније гасом и да то не буду Иран или Сирија који имају огромне резерве гаса и гасоводни споразум са Ираком, који директно угрожава катарску стратегију. Катарски емират због тога игра веома прљаву игру, финансирајући стране терористе који себе називају „Ослободилачка сиријска армија“ а у коју су укључени страни плаћеници из Либије, Авганистана, Пакистана и Саудијске Арабије, како би се борили против умереног алавитског Асадовог режима.

Енергетска политика, према Вашим анализама, игра главну улогу у геополитичкој драми на Блиском истоку. Опишите нам, молим вас, бојно поље, главне актере и њихове стратешке циљеве.

- Израел, Турска и Катар су са једне стране формирали безбожни савез, док се са друге стране ове смртоносне конфронтације над политичком будућношћу Сирије налазе Асадова Сирија, Иран, Русија и Кина.

Природни гас убрзано постаје „чиста енергија“ и представља избор у замени угља и нуклеарних електрана широм Европске уније. Велика открића налазишта природног гаса у Израелу, Катару и Сирији, у комбинацији са појавом ЕУ као потенцијално највећег светског потрошача природног гаса, представљају клицу садашњег геополитичког сукоба у коме се настоји да сруши режим Башара ел Асада.

Јула 2012. Сирија, Иран и Ирак, потписали су историјски споразум о гасоводу, којим се предвиђа трогодишња сарадња на изградњи гасовода који би коштао око 10 милијарди долара. Гасовод би требало да се простире од иранске луке *Assalouyeh* која се налази у близини гасног поља Јужни Парс у Персијском заливу, до Дамаска у Сирији, преко иранске територије. Иран планира да затим прошири гасовод од Дамаска до либанске луке на Медитерану, одакле би се испоручивао на европска тржишта. Сирија би куповала ирански гас, као и Ирак, у складу са споразумом о куповини гаса из иранског дела области Јужни Парс чије резерве леже у огромној области која је подељена између Катара и Ирана у Персијском заливу, које се сматра највећим појединачним гасним пољем у свету. То би дефакто био шиитски гасовод и водио би из шиитског Ирана, преко шиитски већинског Ирака, до према шиитима пријатељске алавитске Ал Асадове Сирије.

Геополитичкој драми доприноси чињеница да се гасно поље Јужни Парс налази усред територијалне поделе Персијског залива између шиитског Ирана и сунитско-салафатског Катара. „Случајно“ се догодило и то да се у Катару налази центар Главне команде Пентагона; главни штаб Централне ваздушних снага САД; 83. Експедиционе ваздушне јединице RAF-а, и 379. ваздушног експедиционог крила УСАФ-а (Air Expeditionary Wing USAF). Катар има у свом власништву и ТВ станицу Ал

Џазира, изразито анти-асадовски оријентисану, која ври од антисиријске пропаганде коју бубња по читавом свету. Катар је веома уско повезан са САД и војним присуством НАТО-а у Заливу.

Додатна одлучност Катара да уништи сиријско-иранско-ирачку сарадњу је откриће гаса у Сирији, до кога је дошло августа 2011. када је Сиријска истраживачка компанија открила огромно ново гасно поље у Кари (Qara) у близини границе са Либаном и близу руске поморске базе у Тартусу, у сиријском делу Медитерана. Било какав извоз сиријског или иранског гаса у ЕУ одвијаће се преко луке у Тартусу, повезане са Русијом. Према алжирским обавештеним изворима, нова открића сиријског гаса, иако их влада у Дамску умањује, процењују се као једнака или већа од оних у Катару.

Катарски емир је очигледно направио договор са Муслиманским братством да пакт о миру у својој кући у Катару плати подршком међународном експанзионизму. Муслиманско братство у Јордану и Сирији, подржано од стране Катара, променило би читаву геополитику светског тржишта гаса на штету Русије, Сирије, Ирана и Ирака. То би, такође, представљало ударац и за Кину.

Даље: читаву слику компликује откриће огромних извора гаса на израелској обали Медитерана. Очекује се да ће гасно поље у Тамару на обалама северног Израела почети да се експлоатише за потребе Израела крајем 2012. године.

Промену игре означило је, крајем 2010. године, драматично откриће огромних резерви природног гаса на делу обале који геолози називају Левант или Левантски басен. Октобра 2012. Израел је открио масовно „супер-гигантско“ гасно поље на обалском делу који је назвао својом Ексклузивном економском зоном (ЕЕЗ). Откриће се налази око 84 миље западно од луке Хаифа и дубоко је три миље. Назвали су га Левијатан, и он представља највећи светски извор гаса у воденим областима пронађен током протекле деценије. Левијатан садржи резерве гаса довољне за снабдевање Израела током наредних сто година.

Израел се сада суочава са стратешком и врло опасном дилемом. Природно, Израел се веома узбуђује због призора Ал Асадове Сирије, повезане са његовим главним непријатељима, Ираном, Ираком и Либаном, како надмашују израелски извоз гаса на тржиштима ЕУ. То би могло да објасни зашто се Натањахуова влада упетљала у сиријски конфликт на страни противника Ал Асадових снага. Међутим, ни победа побуњеничких снага не одговара Израелу јер би владавина Муслиманског братства, предвођена организацијом око Мохамеда Шафаха (Mohammad Shaqfah), суочила Израел са далеко више непријатељски настројеним суседима, особито након пуча који су извела Муслиманска браћа која су за председника Египта поставила Мохамеда Мусрија (Mohamed Morsi), чиме је успостављен непријатељски режим на јужној израелској граници. Тријумф у Сирији још више би ојачао Муслиманско братство, које би разгранало мрежу свог утицаја на простору Египта, Јордана, Турске, Катара и Сирије.

Да ли сте изненађени одлуком Нобеловог комитета да овогодишњу награду за мир додели Европској унији?

– Као и већина Нобелових награда за мир, и ова има веома мало додирних тачака са миром у свету. Европска унија и њене државе чланице су до гуше натопљене крвљу,

умешане у распиривање НАТО дестабилизација и ратова. Ова награда веома подсећа на доделу Нобелове награде за мир Обама, након што је довео до ескалације рата у Авганистану.

Како последња истраживања јавног мњења у Србији показују, српска популација постаје све скептичнија према чланству у Европској унији. Највеће противљење чланству у ЕУ показали су студенти и популација између 19 и 29 година. Према истраживањима, Срби виде Русију, Грчку и Кину као своје најближе савезнике, док су САД перципиране као највећи непријатељ Србије. Какво је Ваше мишљење о овим резултатима и какви су Ваши увиди у планове Запада према Србији?

– Трагичном историјом Србије током протеклих година веома се много манипулише споља, и то углавном из Вашингтона, као део његове дугорочне агенде која има за циљ да изолује Русију и војно контролише Евроазију. Део ове агенде је видљив на примеру марионетског Тачијевог режима и инсталирања базе Бондстил на Косову, о чему сам често писао. Чланство у Европској унији неће Србији донети камару евра, већ ће, много пре и далекосежније, уништити све оно позитивно што је преостало од карактера Срба, њихове културе и природне пољопривреде као такве. Мислим да Срби осећају ко су њихови истински пријатељи. Свако да Вашингтон то није. Као што, сасвим сигурно, није ни Европска унија.

Суочавамо се са непрекидним покушајима Запада да дестабилизује позицију Владимира Путина и његовог режима, као и континуираним ратом против хришћанства, особито православља. Какве су шансе глобалиста против Путина и који је главни циљ њиховог рата против хришћанства?

– Рат против православља, који се води на начин анархистичке порно групе са анти-женским називом „Побуна П....“ („Pussy Riot“) само је један фронт у рату против свих установљених религија. У случају ислама он се води у форми Муслиманског братства: „исламо-фашистичког“ рата са спиритуалним, духовним језгром ислама: суфизмом. Снажне глобалистичке елите желе „Свет са једном религијом“, синтетичком, оном коју они контролишу како би лакше могли да контролишу свој светски фашистички систем.

Ја сам човек дубоких уверења и покушавам да се у свом животу приближим Богу. Али то нема никакве додирне тачке са њиховом креацијом Јединствене светске религије којом људе утерују у ропство. Ту ни у ком случају није, нити ће икада бити, мој Бог.

Какви су Ваши утисци о предизборној дебати између Обаме и Ромнија? Какав ће, по Вашем мишљењу, бити исход председничких избора у САД?

– Америчке председничке дебате се својим највећим делом унапред режирају и њима се у највећој мери манипулише. Дебата нам, у смислу исхода, мало тога открива и принцип кога се ја држим је – пратити токове новца. Обама се оштро супротставља израелски премијер, Бењамин Натањаху, тако да близак Натањахуов пријатељ, израелско-амерички казино магнат, Шелдон Аделсон (Sheldon Adelson), милијардер, поклања Ромнију на десетине милиона долара како би победио Обаму. Ромнијеви саветници представљају сам врх неоконзервативаца, јастребова који заступају наставак Буш–Чејнијеве веома агресивне ратне политике.

Геополитика бр. 57, новембар 2012.

The original source of this article is [Geopolitika](#)
Copyright © [F. William Engdahl](#), [Geopolitika](#), 2012

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: **[F. William Engdahl](#)**

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca
www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca